

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.481/2011/4.szám

A Kúria a Zamecsnik, Pósfai és Társai Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Árnysai Katalin ügyvéd/ által képviselt felperesnek a dr. Kiss Gergő jogtanácsos által képviselt Magyar Államkincstár alperes ellen normatív hozzájárulás tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 22.K.35.203/2010. számon indított, és ugyanezen bíróság 2011. április 14. napján kelt 22.K.35.203/2010/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 22.K.35.203/2010/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes - mint szociális egyházi intézmény-fenntartó - 2009. évre feladat-ellátási és képzési normatív hozzájárulás iránti kérelmet terjesztett elő, mely kérelmének az elsőfokú hatóság helyt adott, és 2009. január 1. és december 31. közötti időszakra 1.728.726.859 Ft hozzájárulást állapított meg.

Az elsőfokú határozat elleni felperesi fellebbezés alapján a hatóság a 2009. június 5. napján kelt 15474/21/2009. számú határozatával az eredeti megállapítást módosította akként, hogy az éves támogatást 1.610.984.345 Ft-ban rögzítette arra figyelemmel, hogy a felperes az igénybejelentésében az emelt színvonalú bentlakásos ellátás normatíva esetében tévesen tüntette fel a térítési díjak átlagát.

Ez a normatíva - a felperes 2009. július 30. napján benyújtott lemondási kérelmére figyelemmel - a 2009. augusztus 1-jei módosító határozattal 1.551.854.949 Ft-ra módosult.

A felperest megillető normatív hozzájárulások ellenőrzésekor az elsőfokú hatóság 10.484.904 Ft jogosulatlan igénylést állapított meg, melynek visszafizetésére és 4.585.685 Ft igénybevételi kamat megfizetésére kötelezte a felperest a 2010. március 31. napján kelt 15747/19/2010. számú határozatával.

A felperesi fellebbezés folytán eljáró alperes a 2010. május 31. napján kelt ÖF-1128/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, az igénybevételi kamatfizetési kötelezettség törlésére irányuló fenntartói kérelmet elutasította, az igénybevételi kamatfizetési kötelezettséget pedig 9.487.459 Ft-ban állapította meg.

Az alperesi határozat ellen a felperes keresettel élt, melynek ismeretében az alperes döntését 2010. szeptember 20. napján kelt ÖF-1682/2010. számú határozatával - saját hatáskörében eljárva - módosította, és az igénybevételi kamatfizetési kötelezettség összegét 5.649.938 Ft-ban határozta meg.

Kifejtette, hogy az elszámolás vizsgálatakor 1.541.370.046 Ft került elfogadásra; ekként az igényelt normatív állami hozzájárulás összege 12 %-kal haladja meg az elfogadottat, ezért igénybevételi kamat fizetésére köteles a felperes.

A felperes keresetében a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmény és a falugondnoki szolgálat működésének engedélyezéséről, további a szociális vállalkozás engedélyezéséről szóló 188/1999. /XII. 16./ Kormányrendelet /a továbbiakban: Szmr./ 22/C. §-ában foglalt előírások megszegésére hivatkozva az igénybevételi kamatfizetési kötelezettség jogszerűségét vitatta.

A jogerős ítélet a felperes kereseti kérelmét elutasította, arra hivatkozással, hogy a 22/C. § /1/ bekezdése az igénybevételi kamatfizetési kötelezettséget a jogtalanul igénybe vett teljes normatív állami hozzájárulás után állapítja meg, ha az igényelt normatív állami hozzájárulások összege legalább 3 %-kal meghaladja az őt ténylegesen megillető összeget.

A felperesnél az igényelt és a tényleges normatív állami hozzájárulás közötti különbség 12 %, így igénybevételi kamatfizetési kötelezettsége fennállt.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a számítás viszonyítási pontján keresztül a határozat jogszerűségét vitatta. Előadta, hogy 2009. évben támogatási normatíva címen összesen 1.551.854.950 Ft került folyósításra, míg a végleges elszámolás 1.541.370.046 Ft

támogatási összeget állapított meg. A kettő közti különbség mértéke nem haladja meg a 3 %-ot, így igénybevételi kamatfizetési kötelezettségük nincs.

Szerinte az alperes helytelen jogszabály-értelmezés alapján jutott arra az álláspontra, hogy a teljes igényelt összeghez viszonyította a tényleges támogatási összeget.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A perbeli esetben az eldöntendő kérdés az, hogy a 3 %-os túllépést mihez kell viszonyítani, a ténylegesen igénybe vett, illetve a felperes által igényelt összeghez.

Az Szmr. 22/C. § /1/ bekezdése értelmében a fenntartó igénybevételi kamatot fizet a jogtalanul igénybe vett teljes normatív állami hozzájárulás után, ha az igényelt normatív állami hozzájárulások összege legalább 3 %-kal meghaladja az őt ténylegesen megillető összeget.

A jogszabályhely két részre osztható: egyrészről kinyilvánítja a jogalkotó, hogy a jogtalanul igénybe vett teljes normatív hozzájárulás után kell az igénybevételi kamatot fizetni, amely a felperes esetében 10.484.904 Ft; ugyanakkor a jogszabályhely 2. fordulata szerint ez az igénybevételi kamatfizetési kötelezettség akkor áll fenn, ha az igényelt normatív állami hozzájárulás összege legalább 3 %-kal meghaladja az őt ténylegesen megillető összeget. A jogszabályhely két fordulatot tartalmaz; mind a két fordulat más-más viszonyítási összeget határoz meg.

Téved tehát a felperes abban, hogy az igénybevételi kamatfizetési kötelezettsége csak abban az esetben állna fenn, ha jogtalanul vette volna igénybe a ténylegesen igényelt teljes összeget.

A felperesnél egyértelműen rögzíthető, hogy az igényelt normatív állami hozzájárulások összege 3 %-ot meghaladó mértékű, még akkor is, ha nem a legelső igénybejelentést vesszük figyelembe, hanem a felperes fellebbezése folytán módosított 1.610.984.345 Ft-ot.

Nem osztja a Kúria azt a felperesi álláspontot sem, hogy az utóbb - június 30-án - módosított és igényelt állami hozzájárulást kellene az alperesnek figyelembe vennie. A kiindulási pont mindig a felperes által az év elején ténylegesen igényelt összeg. Erre utal az Szmr. 22/C. § /2/ bekezdésében foglaltak, amelyben a jogalkotó azt az esetet szabályozza, amikor a fenntartó az igényelt normatív állami hozzájárulásról meghatározott ideig lemond.

Amennyiben a felperesi álláspontot fogadnánk el helyesnek, úgy a lemondás Szmr. 22/C. § /2/ bekezdése szerinti (kedvezőbb kamattétell) premizálása feleslegessé válna.

A fentieknek megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján a Kúria hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés - a felperes személyes illetékmentességére figyelemmel - a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 14. §-ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2012. május 17.

***Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó
bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró***

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő